

32ste zondag door het jaar C

[rollen: **V**erteller, **E**lia, **w**eduwe]

Ver Lezing uit het eerste boek Koningen. (1 Kon. 17,10-16)

In die dagen stond de profeet Elia op en vertrok naar Sarefat.
Toen hij bij de stadspoort kwam,
was daar een weduwe hout aan het sprokkelen.

Hij riep tot haar:

Elia `Wees zo goed en haal voor mij in deze kruik een beetje water;
ik zou graag wat drinken.'

Ver Toen zij het ging halen riep hij haar na:

Elia `Wees zo goed en breng ook een stuk brood mee.'

Ver Zij antwoordde:

Wed `Zowaar de Heer uw God leeft, ik heb geen brood meer;
alleen nog maar een handvol meel in de pot
en nog een beetje olie in de kruik.

Ik sprokkel nu wat hout en ga dadelijk naar huis
om voor mij en mijn zoon voor het laatst eten klaar te maken;
daarna wacht ons de dood.'

Ver Elia antwoordde:

Elia `Vrees niet, ga naar huis en doe wat u van plan bent,
maar maak van het meel en de olie
eerst een broodje voor mij en breng mij dat;
voor uzelf en uw zoon kunt u daarna zorgen.

Want zo zegt de Heer,
de God van Israël:

De pot met meel raakt niet leeg
en de kruik met olie niet uitgeput
totdat de Heer het weer laat regenen.'

Ver Toen ging zij heen en deed wat Elia gezegd had,
en dag aan dag hadden zij te eten, zij en haar gezin.
De pot met meel raakte niet leeg
en de kruik met olie niet uitgeput,
volgens het woord dat de Heer gesproken had door Elia.
Zo spreekt de Heer.